

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 51 0 Rs 202495 23 Rsž
Novi Travnik, 10.01.2024.godine

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudija: Katica Jozak –Mađar, kao predsjednica vijeća, Alma Islamović i Denis Trifković, kao članovi vijeća, u pravnoj stvari tužitelja E.H. , iz B... zastupan po punomoćnici Hanadi Salkica, advokat iz Zenice, ulica Branilaca Bosne broj 8., protiv tuženog „Bapi“ d.o.o Vitez, sa sjedištem u ulici Ilije Petrovića bb, Vitez, zastupan po zastupniku po zakonu direktorici M.Š. , a ova po punomoćnicima, advokatima iz Advokatskog društva „Adil Lozo i dr.“ d.o.o. Travnik, ulica Bosanska lamela II, Travnik, radi isplate potraživanja iz radnog odnosa, vrijednost spora 2.000,00 KM sa sporednim potraživanjima, odlučujući o žalbi tuženog zastupanog po punomoćniku izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Travniku, broj 51 0 Rs 202495 22 Rs od 07.03.2023. godine, u sjednici vijeća održana 10.01.2024.godine donio je sljedeću:

PRESUDU

Žalba tuženog se odbija kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Travniku, broj 51 0 Rs 202495 22 Rs od 07.03.2023. godine.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom odlučeno je kako slijedi:

„Nalaže se tuženom da tužitelju za period od 18.04.2019. godine do 11.04.2022. godine isplati ukupan iznos od 1.203,51 KM, a koji iznos se odnosi na pravo na povećanu plaću na ime noćnog rada u iznosu od 393,62 KM, na ime prekovremenog rada iznos od 726,73 KM, na ime rada u dane praznika iznos od 83,16 KM, sve sa zakonskim zateznim kamatama počev od dana 21.04. 2022. godine, kao dana podnošenja tužbe, pa do isplate, u roku od 15 dana od dana prijema prepisa presude.

Nalaže se tuženom da na ime doprinosa za PIO/MIO za tužitelja E.H. , za period od 01.04.2022. godine do 11.04.2022. godine, izvrši uplatu u iznosu od 64,17 KM Federalnom zavodu za penzijsko i invalidsko osiguranje Mostar, Kantonalnoj

administrativnoj Službi u Travniku u roku od 15 dana od dana prijema prepisa presude.

Nalaže se tuženom da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.020,00 KM u roku od 15 dana od dana prijema prepisa presude.“

Protiv ove presude tuženi zastupan po punomoćniku je blagovremeno izjavio žalbu kojom istu pobija u cijelosti iz razloga pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te s tim u vezi pogrešne primjene materijalnog prava s prijedlogom drugostepenom sudu da žalbu uvaži i preinači prvostepenu presudu tako što će u cijelosti odbiti tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan ili da ukine prvostepenu presudu i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak uz naknadu troškova sastava ove žalbe. U obrazloženju žalbe se navodi da tuženi prema tužitelju nema neizmirenih obaveza a što je isticao i tokom prvostepenog postupka obzirom da je u Odluci o prestanku ugovora o radu iz ekonomskih i organizacionih razloga broj 09/22 od 19.03.2022. godine u članu 3. navedeno da su se poslodavac i zaposlenik složili da su obaveze koje proističu iz radnog odnosa izmirene, tako da ukoliko je tužitelj smatrao da su povrijeđena neka prava, onda je trebao podnijeti zahtjev za zaštitu prava, a kako je to i navedeno u citiranoj odluci što nije učinio zbog čega smatra da je žalba osnovana i predlaže donošenje odluke kao naprijed.

Tužitelj zastupan po punomoćnici u odgovoru na žalbu je istu osporio u cijelosti s prijedlogom drugostepenom sudu da žalbu tuženog odbije kao neosnovanu i potvrdi prvostepenu presudu.

Nakon što je ispitao osporenu presudu u granicama navoda iz žalbe i po službenoj dužnosti u smislu člana 221. Zakona o parničnom postupku („Službene novine Federacije BiH“, broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Dana 21.04.2022. godine tužitelj zastupan po punomoćniku je podnio kod tog suda tužbu protiv tuženog radi isplate potraživanja iz radnog odnosa za period i u iznosu kako je to opredijeljeno shodno nalazu i mišljenju vještaka finansijske struke te da mu nadoknadi troškove parničnog postupka, a sve to s pozivom na odredbe člana 76., 113. i 115. Zakona o radu i člana 5. stav 2. a u vezi sa članom 128. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju.

Prvostepeni sud je na temelju izvedenih materijalnih dokaza, iskaza tužitelja saslušanog u svojstvu parnične stranke i iskaza svjedoka N.H. , kao i vještačenja po stalnom sudskom vještaku finansijske struke Ćamila Galibegović te i njihovom ocjenom shodno članu 8. i 123. Zakona o parničnom postupku F BiH, utvrdio sljedeće, a što se u bitnom može sumirati na način:

- da je tužitelj kod tuženog zasnovao radni odnos po osnovu ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 18.04. 2019. godine, a potom i ugovore o radu na

određeno vrijeme u utuženom periodu, na radnom mjestu prodavač/trgovac, kao i za poslove na radnom mjestu čuvar objekta (u vrijeme pandemije).

-da je tužitelj do otkaza ugovora o radu shodno Odluci o prestanku ugovora o radu iz ekonomskih i organizacionih razloga, broj 9/22 od 19.03.2022. godine, obavljao kod tuženog noćni rad odnosno rad u vrijeme praznika i prekovremeni rad, a u vrijeme pandemije Corona virusa-19 u radnom vremenu od 17,00 sati do 05,00 sati, te da slijedom toga isti ima pravo na povećanu plaću u skladu sa članom 76. Zakona o radu F BiH.

-iz nalaza i mišljenja vještaka finansijske struke, kao i datog iskaza utvrđeno je da je tužni ostao dužan tužitelj u utuženom periodu od 18.04.2019. godine do 11.04.2022. godine isplatiti: prekovremeni rad u iznosu od 726,73 KM, zatim noćni rad u iznosu od 393,62 KM i rad praznikom u iznosu od 83,16 KM, tj. sve ukupan iznos od 1.203,51 KM, kao i da tuženi za tužitelja nije izvršio isplatu doprinosa za PIO/MIO za period od 01.04.2022. godine do 11.04.2022. godine u visini od 64,17 KM,

te kako je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti opredjeljen s nalazom vještaka, to je prvostepeni sud isti prihvatio i donio odluku kao u izreci pobijane presude.

U pogledu prigovora tuženog, a koji se ponavlja i u žalbi, vezano za član 3. Odluke o otkazu ugovora o radu broj 09/22 od 19.03.2022. godine, u kojoj je navedeno da su se poslodavac i radnik složili da obaveze koje proističu iz radnog odnosa su obostrano izmirene, prvostepeni sud isti nije prihvatio kao osnovan uz obrazloženje da budući da je iz naprijed navedenih dokaza nesporno utvrđeno da tuženi nije vršio pravilan obračun plaće u skladu sa članom 76. Zakona o radu, članom 26. i 27. Pravilnika o radu i članom 6. Ugovora o radu, pa time i da je ostao dužan isplatiti i doprinose za PIO/MIO u iznosima kako je to vještak u svom nalazu i naveo, a na koji nalaz i mišljenje nije bilo primjedbi. Stoga kako tuženi koji je kroz postupak osporavao tužbeni zahtjev nije dokazao osnovanost navoda iz odgovara na tužbu i tokom postupka, to je sud donio odluku kojom je usvojio opredjeljeni tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti s pozivom na odredbe člana 75., 76. i 113. Zakona o radu ("Službene novine Federacije BiH", br. 26/2016, 89/2018, 23/2020 - odluka Ustavnog Suda, 49/2021 i 44/22), i člana 26. i 27. Pravilnika o radu tuženog, te člana 11. Zakona o doprinosima ("Službene novine Federacije BiH", br. 35/1998, 54/2000, 16/2001, 37/2001, 48/2001 - dr. zakon, 1/2002, 17/2006, 14/2008, 91/2015, 104/2016, 34/2018, 99/2019, 4/2021). Odluka o kamatama donesena je primjenom člana 277. Zakona o obligacionim odnosima. Odluka o troškovima postupka donesena je na osnovu odredbe člana 383., 386. stav 2., 387. i 396. stav 2. Zakona o parničnom postupku F BiH.

Prednja odluka prvostepenog suda je pravilna i zakonita.

Suprotno navodima žalbe predmetna presuda nije obuhvaćena povredom odredaba parničnog postupka na koje drugostepeni sud vodi računa po službenoj dužnosti, a niti se može zaključiti da je prvostepeni sud iz naprijed izvedenih dokaza izveo pogrešan zaključak pa time ni da se može govoriti o pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju, a slijedom toga ni o nepravilnoj primjeni materijalnog prava.

Naime, u datim okolnostima slučaja, pravilno je prvostepeni sud cijenio odredbu člana 3. Odluke o otkazu ugovora o radu, broj gornji od 19.03.2022. godine, dakle da ista suprotno shvatanju žalitelja se ne može tumačiti „da tuženi prema tužitelju nema neizmirenih obaveza a ovo pogotovo što nije podnio zahtjev za zaštitu svojih prava odnosno nije postupio po uputi o pravnom lijeku kako je navedeno u istoj“, jer predmetnom tužbom tužitelj ne osporava niti dovodi u pitanje otkaz ugovora o radu iz ekonomskih razloga, pa kako se ne radi o sporazumnom raskidu radnog odnosa koji bi podrazumijevao saglasnost obiju stranaka, to ni pitanje međusobnih potraživanja koji su navedeni u članu 3. pomenute odluke se ne mogu tumačiti u smislu da bi isti obavezivao stranke, te kako se radi o novčanim potraživanjima to tužitelj u ostvarivanju svog prava na isplatu istih nije prekludiran prethodnim obraćanjem poslodavcu, pa kako je u ovom postupku utvrđeno da tuženi nije pravilno obračunao plaću tužitelju u utuženom periodu, kao i to da je ostao dužan za tužitelja uplatiti navedeni iznos na ime doprinosa za PIO/MIO, slijedom čega se neosnovano prigovara pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju, kao i primjeni citiranih odredbi materijalnog prava

Prema tome, kako je obrazloženje presude sačinjeno prema standardima iz člana 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku, čije činjenične i pravne razloge u cijelosti prihvata i ovaj sud, to se žalitelj radi nepotrebnog ponavljanja upućuje na isto.

Iz navedenih razloga temeljem odredbi 226. Zakona o parničnom postupku, žalbu je valjalo odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostepenu presudu.

Predsjednica vijeća

Katica Jozak-Mađar